

Som allerede tidligere bemærket har man anset det for nødvendigt at bibeholde Kommunernes Adgang til at kunne lade Snekastningen udføre som Naturalarbejde, og det vil saaledes, for at der i paakommende Tilfælde kan udskrives fornødent Mandskab hertil, være nødvendigt, at der aarlig udfærdiges Snekastningslister, selv om en Kommune ikke mener i Almindelighed at ville gøre Brug af Naturalarbejde. Det vil endvidere af samme Grund være paakrævet, at der altid i Kommunerne er beskikket Snefogder til at lede Arbejdet. I enkelte Kommuner har man i Tilfælde, hvor Snekastningen udførtes for Kommunens Regning, ladet Snefogderne leje Mandskab til Udførelsen af denne, og da en saadan Fremgangsmaade kan være særdeles praktisk, har man foreslaaet, at de kommunale Raad faar tillagt en saadan Beføjelse, hvorhos Snefogderne selvsagt har den samme Forpligtelse med Hensyn til at lede og ordne Arbejdet m. v., som hvor dette udføres gennem Naturalydelse.

Man har overvejet Mulighederne for at yde Snefogderne et større Vederlag, end de faar efter den gældende Lov, i Henhold til hvilken deres Vederlag bestaar i hel eller delvis Fritagelse for den dem efter Snekastningsregulativet paahvilende Snekastningspligt. Selv om man imidlertid nøjedes med at tillægge dem et beskedent Vederlag for det præsterede Arbejde, blot f. Eks. i Form af fri Telefon, hvilket i øvrigt vilde være meget hensigtsmæssigt af Hensyn til Tilvejebringelsen af en god Efterretningstjeneste under Sneperioder, vilde det som Følge af Snefogdernes store Antal dog komme til at dreje sig om meget betydelige Beløb, som Kommunerne i saa Fald vilde komme til at udrede, og man har derfor ikke ment at burde stille Forslag om nogen Ændring i denne Henseende. I de Tilfælde, hvor Naturalarbejde ikke har været bragt i Anvendelse, maa Snefogderne efter Udvalgets Formening være berettiget til at erholde Vederlag, i hvert Fald efter Analogien af Forslagets § 11, Stk. 2.

For at Snefogden kan have det fornødne Overblik over Snerydningen i Arbejdskredsen, bør dennes Størrelse fastsættes saaledes, at han kan have Indseende med Snekastningen overalt i Distriktet. Da den gældende Lov ikke indeholder nogen Bestemmelse om Arbejdskredsens Størrelse, idet denne er overladt til Kommunernes Skøn, finder Udvalget det rigtigst, at der i saa Henseende i Loven fastsættes et Maksimum ved, at det fastslaas, at Længden af de Vejstrækninger, paa hvilke det paahviler vedkommende Arbejdskreds at sørge for Snekastningen, ikke maa overstige 5 km. Da det i enkelte Tilfælde, f. Eks. hvor der undtagelsesvis i Medfør af Loven er beskikket flere Snefogder i den samme Arbejdskreds, kan være heldigt at kunne fravige den fastsatte Maksimalstørrelse for Arbejdskredsene — 5 km Vej —, har man samtidig tillagt Amtsrådet Ret til at kunne dispensere fra denne Regel, naar særlige Omstændigheder taler derfor.

Snefogden tilsiger det snekastningspligtige Mandskab til Naturalarbejdet og maa drage Omsorg for, at der foretages fornøden Notering derom paa Snekastningslisterne, for at man til enhver Tid kan være klar over, hvor langt man er kommet i Omgangen, bl. a. ogsaa af Hensyn til, at man ved Udarbejdelsen af Snekastningslisterne for det næste Snekastningsaar kan opføre de snekastningspligtige, der i den løbende Omgang ikke har stillet hele det Mandskab, som de er pligtige at yde, først paa Listerne. Da de indvundne Erfaringer har vist, at dette sidste Forhold ikke altid iagttages ved Udarbejdelsen af de nye Snekastningslister, bør man gennem en udtrykkelig Udtalelse i Loven skabe Sikkerhed for, at denne Regel overholdes.

Efter den gældende Lov foretages Beskikkelsen af Snefogder i Købstæder af Amtmændene, men man maa finde det naturligt, at Beskikkelsen af dem overlades Byraadene.

Den gældende Lovs § 17 bestemmer, at Vejene skal kastes i den Bredde, som